

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Horváth Sándor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Minya Krisztián jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatala Hatósági Főosztály Közép-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 16.K.33.423/2006. számon indított és ugyanezen bíróság 2007. február 23-án kelt 16.K.33.423/2006/7. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 16.K.33.423/2006/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 100.000 (egyszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg államnak - külön felhívásra - 899.900 (nyolcszázkilencvenkilencezer-kilencszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesi társaságot 2003. november 5-én alapította I. Község Önkormányzata és a V. Kft. A felperes I., T. és Ö. területén helyi járatú autóbusz üzemeltetését végezte. A felperes és az önkormányzat közszolgáltatási szerződést kötöttek. Az önkormányzat utak, buszmegállók, buszvárók kialakítása, karbantartása, világítása, és kedvezményes bérlet vásárlására jogosultak körének ellenőrzésében vállalta a részvételt, illetőleg vállalta, hogy a buszok tárolására közterületet, illetve megfelelő ingatlant bocsát a felperes rendelkezésére.

Ezen kötelezettség teljesítéséhez az önkormányzatok a felperes felé használati díj címén számlákat bocsátottak ki. A használati díj a kedvezményes bérletek eladásából származó bérletek árbevételének 110 %-át kitevő összeg volt. Az érintett önkormányzatok a helyi rendeleteket úgy módosították, hogy a tanulók, illetve a nyugdíjasok által megvásárolt bérletek 100 %-áig támogatást nyújtottak. Az önkormányzat szociális segély szakfeladataiból utazási támogatásokat fizetett ki a nyugdíjasok és tanulók részére,

mely összegekből felperes kedvezményes bérletei kerültek megvásárlásra.

Az első fokú adóhatóság a felperesnél vizsgálta a 2005. augusztus majd október hónapra vonatkozóan a fogyasztói árkiegészítés igénylésének jogszerűségét. Az ellenőrzés megállapítása alapján az első fokú adóhatóság a felperes terhére határozatával 2005. augusztus hónapra 12.421.000 Ft, október hónapra 2.577.000 Ft jogosulatlan visszaigénylést állapított meg. Ennek következményeként a felperest 6.210.000 Ft, illetőleg 1.288.000 Ft bírság megfizetésére is kötelezte.

Az alperes, mint másodfokú hatóság fellebbezés folytán eljárva, mindkét első fokú határozatot helybenhagyta.

Az alperes döntését a 2003. évi LXXXVII. törvény (a továbbiakban: Fa.tv.) 4. § /3/ bekezdésére, a 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 2. § /1/ és /7/ bekezdésében foglaltakra alapította. Azzal indokolta, hogy a bérleteket ténylegesen az önkormányzat, mint jogi személy vásárolta, a felperes a Fa.tv. céljaival ellentétesen nem rendeltetésszerűen gyakorolta jogait, célja nem a bevétel elérése, hanem a fogyasztói árkiegészítés volt.

A felperes keresetében e határozatok hatályon kívül helyezését kérte.

A Fővárosi Bíróság 16.K.33.423/2006/7. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Az első fokú bíróság ítéletében kifejtette, hogy a kedvezményes bérletek ellenértékét minden esetben az önkormányzat fizette meg, aki jogi személy. Az adóhatósági eljárásban feltárt szerződéses konstrukció egyértelműen azt a tényt bizonyította, hogy a bérleteket nem a bérletszervény birtokosai, hanem az önkormányzat vásárolta, a kifizetéseket is ő eszközölte, így ezek után árkiegészítés nem volt igénybe vehető.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte az ítélet hatályon kívül helyezését, és a keresetének megfelelő döntés meghozatalát.

A felperesnek az volt az álláspontja, hogy a bíróság egyoldalúan vizsgálta a jogviszonyt, a kedvezményes bérletek vásárlói magánszemélyek voltak. Az a tény, hogy a bizonylatokon egyéb vevők megnevezése is szerepelt, az általános forgalmi adó törvény értelmében nem szabálytalan.

A bérletek átadása, mely a Ptk. adásvételi szerződésének is konjunktív feltétele, nem az önkormányzatoknak, hanem a magánszemélynek történt.

A felperes és az önkormányzat között tényleges pénzmozgás nem volt, a felperes és önkormányzat közszolgáltatási szerződést kötött, amely mögött valódi gazdasági tartalom és teljesítés valósult meg.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A fogyasztói árkiegészítés célja, hogy közlekedési szolgáltatás esetén az utazási kedvezmény miatti bevétel kiesést a költségvetés terhére ellentételezze. Nem vehető igénybe árkiegészítés azon utazási kedvezmény után, amelynek pénzügyi fedezetére jogszabály más forrást határoz meg, illetőleg amelyet az árkiegészítés alanya üzletpolitikai céllal nyújt. (Fa.tv. 40. § 1/2/ bekezdése)

Olyan megállapodás-ügyletek és egyéb cselekmények, amelyek az utazási szükségletektől függetlenül a fogyasztói árkiegészítés növelése útján biztosítanak piacot, vagy bevételt a szolgáltatónak, ellentétesek a fogyasztói árkiegészítés rendeltetésével.

Az iratokból megállapítható, a perbeli esetben a fogyasztói árkiegészítések igénylése nem igazodott az utazási szükségletekhez. A bérleteket a jogosultak az önkormányzatnál kapták szociális természetbeni juttatásként, függetlenül az utazási szükségleteiktől. A kedvezményes bérlettel rendelkezők egy része egyáltalán nem, vagy csak alkalmyszerűen használta ki az utazási lehetőséget.

A felperes árbevétele nagyobb részt fogyasztói árkiegészítésből, a kedvezményes bérletek értékesítéséből tevődött össze. Az önkormányzatok által nyújtott támogatás, bérletvásárlás a felperes számára jelentős piacot teremtett, amely nem a valós utazási igényeket, hanem a támogatottsági jelleget tükrözte.

Az Art. 1. § /7/ bekezdése értelmében a szerződéseket, ügyleteket és más hasonló cselekményeket valódi tartalmuk szerint kell minősíteni. Ennél fogva az alperes helyesen vonta értékelési körébe a felperes és az önkormányzatok, valamint a kedvezményezettek között létrejött időpontjukból, elnevezésükből, tartalmukból következően egymástól elválaszthatatlan fogyasztói árkiegészítéssel szorosan összefüggő ügyleteket, gazdasági eseményeket és ezek eredményét. Az önkormányzatok és a felperes közötti kapcsolat, szerződés, az önkormányzati rendelet, a segélyezési támogatási gyakorlat, a számlák tartalma, kifizetése, bérlet értékesítése, ellenérték kiegyenlítésének módja, az ezt végző személyek köre, az alperes helyesen vonta le azt a következtetést, hogy az oktatási intézmény csupán technikai lebonyolító szerepet játszott a bérlet-értékesítésben. A vásárlónak ténylegesen az önkormányzatot, mint jogi személyt kell tekinteni. A jogi személy által vásárolt bérletek után fogyasztói árkiegészítés nem vehető igénybe (Fa.tv. 4. § /3/ bekezdése). A szociális rendelet szabályai alapján nem a

rászorulók szociális utazási támogatására, hanem a bérletvásárlás támogatására került sor azon körben, amelyben az árkiegészítés igénylésére lehetőség volt.

Az első fokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helytálló jogkövetkeztetésre jutott, ezért a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felperes a felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján köteles megfizetni.

Budapest, 2008. március 27.

Dr. Madarász Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Danziger Éva sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró